

obchod pod touto firmou vedúci, t. j. prevádzajúci, bol vo skutočnosti subjektom práv aj povinností z prevádzania tohoto obchodu vychádzajúcich. Poukazuje na to samé znenie firmy, pod ktorou boli dane a platobné príkazy — zrejme podľa prihlášok obžalovaného — predpisované nie na meno I. O., ale na S. I. O., čím bol v prvom rade označený sám obžalovaný S. O., obchod v skutočnosti prevádzajúci. Nebolo ani namietané, že by sa predpisy daňové, pod týmto poznačením vydané, neboly staly proti obžalovanému S. O. právoplatnými; treba podotknúť, že za opravu účtu žiadal obžalovaný S. O. teprv po exekučných úkonoch, ktoré sú predmetom tejto trestnej veci; až do ich prevedenia proti predpisom dane pod udaným označením nie sú zistené žiadne námietky obžalovaného. Preto keď bol potom aj zájemný príkaz vydaný pod týmto označením, je nepochybné, že sa ním povoľovalo a nariaďovalo prevedenie exekúcie proti tej osobe, ktorá pod týmto nesprávnym firemným poznačením prevádzala obchod, z ktorého jej byly dane právoplatne predpísané, tedy proti obžalovanému S. O. V exekučnom príkaze znejúcom na meno S. I. O. mal tedy exekučný orgán riadnu legitimáciu k prevedeniu exekučného výkonu proti S. O. Podľa skutočného pomeru S. O. k obchodu poznačenému udaným menom museli si podľa presvedčenia najvyššieho súdu byť tak sám obžalovaný S. O., ako aj jeho manželka obžalovaná H. O. povedomí, že exekúcia je nariadená proti tej osobe, ktorá finančným úradom bola známa jako poplatník z obchodu ňou vedeného pod označením S. I. O., totiž proti S. O. obchod tento skutočne prevádzajúcemu.

Tým je dovedený znak skutkovej podstaty prečinu podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 v rozsudku vrchného súdu neprávom vylúčený, že výkon úradných orgánov, v ktorom im oba obžalovaní spoločne násilím prekážali, bol po práve. Ponevác sú takto dané všetky náležitosti uvedeného prečinu, boli obžalovaní pri vyhovení zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zástupcu uznaní vinnými tak ako v rozsudku prvej stolice.

Čís. 5682.

Návrh na obnovu trestního řízení nepřekáží vyměření úhrnného trestu.

(Rozh. ze dne 22. září 1936, Zm III 414/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti J. D., odsouzenému pro zločin podvodu, zmatoční stížnost obžalovaného částečně odmítl a částečně zamítl.

Důvody:

Odsouzený J. D. si stěžuje do vyměření úhrnného trestu jednak proto, že má podánu žádost o obnovu trestního řízení, jednak na základě popírání správnosti svého odsouzení v základních rozsudcích. Věcně proti vyměřenému úhrnnému trestu neuplatňuje žádné námítky.

Prvou výtkou je zřejmě naznačen důvod zmatečnosti podle § 384, č. 4 tr. ř., jako by soud před rozhodnutím o návrhu na obnovu trestního řízení nebyl k vyměření úhrnného trestu příslušný. Výtka tato je bezzákladná; podle § 453, odst. 1 tr. ř. návrh na obnovu řízení nepřekáží výkonu rozsudku a důsledně tedy ani opatřením, která s výkonem rozsudku souvisí, tudíž ani rozhodování o výměře úhrnného trestu, které předpokládá jediné pravoplatnost různých rozsudků odsuzujících. Návrhem na obnovu trestního řízení však pravoplatnost uvedených rozsudků není nikterak dotčena. V této námitce byla tudíž zmateční stížnost zamítnuta. Jinak byla odmítnuta jako zákonem vyloučená, poněvadž v rozhodování o úhrnném trestu nelze se už dotýkati pravoplatně rozhodnutých otázek viny podle základních rozsudků.

Čís. 5683.

Trestneprávna zodpovednosť riadiča motorového vozidla za srážku s iným vozidlom a za úraz (smrť) poškodeného, ktorý riadič zavinil porušením predpisov a pravidiel pre zahýbanie z hlavnej cesty do odbočky.

(Rozh. zo dňa 22. septembra 1936, Zm IV 677/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti G. P., obžalovanému z prečinu podľa § 290 tr. z., vyhovel zmätočnej sťažnosti J. Š. ako právneho nástupcu zomrelého poškodeného K. Š., zrušil rozsudky súdov nižších stolíc na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. por. a uznal obžalovaného G. P. vinným prečinom zabitia človeka podľa § 290 tr. z., ktorý tak spáchal, že dňa 2. apríla 1933 na křižovatke silnice u V. Š. nedbalosťou pri jazde automobilom spôsobil smrť K. Š. tým, že v rýchlej jazde zahýbal do pravej odbočky silnice tak, že nedal zavčas a vôbec potrebné znamenie a zatáčku »rezal«, takže za ním na motocykle idúci K. Š. narazil na zahýbajúci automobil a pádom sa zabil.

Z d ô v o d o v :

Proti odvolaciemu rozsudku ohlásil a previedol zmätočnú sťažnosť — omylne nazvanú odvolaním — J. Š., ktorý podľa osvedčenia okresného súdu v P. zo dňa 17. apríla 1936 je jeden z dedičov nebohého K. Š., tedy právnym nástupcom poškodeného. Podľa § 383, odst. III, č. 3 tr. por. je tedy daná legitimácia sťažovateľova k podaniu zmätočnej sťažnosti, popieraná obžalovaným v poznámkach na zmätočnú sťažnosť.

Zmätočnou sťažnosťou je okrem iných námietok, ktoré však neprihádajú v úvahu, zreteľne vecne uplatnený dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p., lebo sa dovodzuje zavinenie obžalovaného na smrteľnom úraze K. Š. poukazom na nevyhnutnosť, aby obžalovaný dal znamenie pred stočením automobilu do pravej zatáčky, ďalej poukazom na rýchlu jazdu obžalovaného a v reprodukciu dôvodov odvolania